N°. 75. **Donderdag,**

Ao. 1849. **21 Junij.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 18 *Junij* 1849.

Bij Gouvernements-resolutie van den 15den dezer maand No. 675, is aan den Heer R. H. BRAAM, op deszelfs daartoe gedaan verzoek, eervol ontslag verleend als 1e. Luitenant der Schutterij van *Paramaribo.*

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 18 *Junij* 1849.

[12475] Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van MARIE LOUISE JAMAIN.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 20 *Junij* 1849.

[12474] PIERRE DUBUS, heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

Zullende de uitreiking van de pas, bij anticipatie van den gewonen termijn, plaats vinden.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 20 *Juny* 1849.

(10565) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van ADRIAAN DAMMAS VAN LEEUWEN.

Zullende de uitreiking van de pas, bij anticipatie van den gewonen termijn, plaats vinden.

De Gouvernements-Secretaris.
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 20 *Junij* 1849.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekest hebben gewend, om voor Slaven, *Brieven van Manumissie* te erlangen, als:

1o. H. E. OOGSTMAN, voor de haar onder den last des vrijdoms toebehoorende Slavenkinderen *Jansie* en *Maria*,

en 2o EDUARD C. van 'T VELDE, voor het hem onder den last des vrijdoms toebehoorende Slavenkind *Jansje.*

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om van hun vermeend regt of pretentie, binnen den tijd van *drie* weken, ter Gouvernements-Secretarie aanteekening te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

In opvolging van het bepaalde bij art. 87 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen gedurende den tijd van *veertien* dagen, ter Secretarie van het Commissariaat van opgemeld Departement ter *visie* liggen, de repartitie-rekeningen van de Boedels: SARAATJE SNIJDERS, JACQUES RUDOLPH RIJHINER, PH. VAN DER MEER, JAMES HUGH MAIR en JULIUS WILHELM BECKER.

De Secretaris,
(11763) J. ELLIS.

(11755) De Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen over *een* jaar en *zes* weken, den juisten dag nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

Het $\frac{1}{24}$ aandeel in de Suiker-Plantaadje BREUKELERWAARD en het $\frac{1}{24}$ aandeel in den Houtgrond BERG en DAL, met al derzelver toebehooren; de eerste gelegen aan de rivier *boven Commewijne*, tusschen de Plantaadjen *Bergerac* en *la Jalousie*, en de laatste aan de rivier *boven Suriname*, tusschen de Gronden *Victoria* en *Weltevreden*, aankomende den Boedel ALEXANDER MALMBERG.

PARAMARIBO, *den* 28 *Maart* 1849.

M. N. KARLAUD,
2e. Commies.

Tweede Advertentie.

Uit krachte van

HET MANDAMENT VAN PURGE,

door het Geregtshof dezer Kolonie in dato 12 Junij 1849 verleend, op het daartoe ingediend request van GERRIT OVEREEM, van den 5 Junij te voren, ter zake der tegen den Suppliant gespargeerde beschuldiging of aantijging, als zoude hij zich 's Lands gelden, aan hem in zijne vroegere betrekking van *Tweeden Assistent ten burele van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester* toevertrouwd, hebben toegeëigend, immers een deficit in zijne kas bevonden zijn.

Worden door mij Exploicteur bij hetzelve Geregtshof, ter requisitie van genoemden GERRIT OVEREEM, gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij deze, den Heer PROCUREUR GENERAAL bij het voornoemd Geregtshof, alsmede *alle anderen, die zich partij zouden willen stellen.*

Om op Vrijdag den 13den Julij 1849 vóór het aangaan der Civile Rolle, en alzoo des morgens vóór *acht* ure, te compareren ter Rolle van den Procureur Generaal Crimineel, en aldaar door den Impetrant te zien dienen van Eisch, ten einde te worden verklaard puur, zuiver en innocent van 't pretense delict, in zijn request vermeld, en hem bij provisie te zien ontslaan van de personele comparitie, cum expensis in cas van contradictie; des geraden vindende, denzelven Eisch overtenemen, daartegen te antwoorden en in deze voortteprocederen, als naar regten, op pœne als bij de wijze van procederen is voorgeschreven.

Paramaribo, den 20 *Junij* 1849.

De Exploicteur voornoemd,
(11750) A. DE RANDAMIE.

[11749) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 22 Junij 1849, des voormiddags om *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen:

De *helft* in het onbebouwde ERF, gelegen op den hoek van de *Hooge* en *Friderici Straten* N. W. La. E No. 344 en O. W. La. D No. 69, aankomende GEORGE F. DE BIJE.

Paramaribo, den 20 *Junij* 1849.

A. DE RANDAMIE.

Heden voormiddag ten 9 ure,

OPENING der Inschrijvings-billetten op de geannonceerde:

62 balen KAKAO,

van Plantaadje *Concordia*, hetzij geheel, of in *twee* partijtjes à 31 balen, ten overstaan van den Heer Gecommitteerde uit het Geregtshof tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Paramaribo, den 21 *Junij* 1849.

De Sequester van officie-wege,
[11776] F. P. PENARD.

NIEUWSTIJDINGEN.

PARAMARIBO, *den* 20 *Juny* 1849.

Berigten uit New-York tot den 17n. Mei, melden de aankomst op den 15n. te voren van het Britsche stoomschip Canada, 't welk de reis van Liverpool naar Halifax in 9 dagen heeft afgelegd, en tijdingen uit Europa aangebragt, waaruit het onderstaande kortelijk is overgenomen:

Een Fransch leger is Rome binnengerukt. Het republikeinsche Gouvernement is gevlugt. Het volk heeft zich voor Pius IX verklaard.— De Toskaansche troepen zijn Livorno binnengetrokken.— De Sicilianen hebben zich, na eenen geweldigen nederlaag, aan den Koning van Napels onderworpen.—

— De Koning van Pruissen heeft positief de Keizerskroon geweigerd, en bij ordonnantie van den 26n. April, de Tweede Kamer ontbonden. Het misnoegen hierover bij het volk ontstaan, heeft tot eenen opstand aanleiding gegeven, die door de soldaten bloedig is gedempt geworden.

— De Oostenrijkers, herhaaldelijk door de Hongaren verslagen, hebben de hulp van Rusland ingeroepen, ten gevolge waarvan eene geduchte magt ter beschikking van Oostenrijk is gesteld.

— Latere berigten uit Indie bevestigen de overwinning der Britsche troepen.

Hoofdzakelijke inhoud eener redevoering van den Heer Cobden, gehouden te Wakefield, op den 13 April ll.:

»Ik zal ulieden met geene redevoering over den vrijen handel lastig vallen, maar kan onmogelijk de beweringen, sedert eenigen tijd geuit, onbeantwoord laten, dat namelijk de vrije invoer van granen, die eerst sedert den tijd van drie maanden bestaat

geenszins aan zijn doel heeft beantwoord. Ik voor mij geloof, dat deze bewering onjuist is. Heeft men zich ooit de vraag gedaan, wat thans de toestand van Engeland zou zijn, indien het Gouvernement den invoer van granen niet vrij had gesteld? Ik heb daarover met personen gesproken, welke zeer ervaren in deze zaak waren, en heb hun gevraagd; wat of, indien de oude trapsgewijze schaal van inkomende regten behouden ware geworden, thans dan wel den prijs der granen zijn zoude? Men heeft mij daarop geantwoord, dat de tarwe thans 70 pCt. per quarter zoude zijn, en de toestand van Engeland in het algemeen, en die van het graafschap York in het bijzonder, even als in 1839, na den slechten oogst van 1838, zoude geweest zijn. De steden zouden dan met armen zijn gevuld en kapitalisten zouden zich vereenigd hebben, om middelen te beraadslagen, ten einde een onmiddellijk verderf, even als in 1839, te voorkomen. Welke is thans de toestand van Engeland? Ik beweer niet, dat handel en nijverheid zoo bloeijend zijn als zij konden wezen, maar in vergelijking met de jaren 1839, 1840, 1841, 1842 en 1843 is de toestand der arbeidende klassen, oneindig verbeterd, zijn de werklieden in vele gevallen veel gelukkiger dan hunne meesters, en is de verbetering van hun lot, onbetwistbaar. Nimmer hebben wij beweerd, dat de vrije invoer van granen eene soort van alchijmie was, welke ons den steen der wijzen zou doen ontdekken en alle kwalen zou genezen. Onze tegenstanders hebben ons deze dwaasheid aangewreven, om ons belagchelijk te maken, doch wij hebben nimmer beweerd dat de vrije invoer de kwalen zou voorkomen, die uit de speculatie in spoorwegaandeelen, zouden ontstaan; die speculatien hebben schade aangerigt in bijna iedere familie en op bijna elk kantoor, doch nimmer hebben wij gezegd, dat de vrije handel deze wonden zoude heelen; dat hij het uitbarsten van eenen burgeroorlog op het vaste land zou verhinderen, waardoor belangrijk nadeel aan onzen buitenlandschen handel is toegebragt, noch dat de vrije handel het mislukken van den aardappeloogst zou voorkomen. Nimmer is door ons aangevoerd geworden, dat wij, door den vrijen handel rampen konden verzachten of genezen, welke het niet in de magt der menschen was te voorzien of te herstellen; wel hebben wij gezegd en herhalen dit met gewisheid, dat de vrije invoer van granen ons die kwalen lijdzamer helpt dragen en er de uitwerkselen van minder schadelijk voor ons zal doen werken.

Men voert aan, dat er veel ellende en armoede in de landelijke districten bestaat. Wat mij betreft, zoo ben ik overtuigd, dat veel overdreven is in die klagten en schetsen, welke men ons van de ellende dier districten ophangt. Men moet in overweging nemen, dat in 1847 en 1848 de pachters hunne granen tot buitengewoon hooge prijzen hebben verkocht, doch er toen niet aan dachten zich te beklagen. Thans houden zij bijeenkomsten, waarin zij verklaren, dat zij te gronde gerigt zijn, omdat zij in drie of vier maanden weinig hebben omgezet. Ook gijl. hebt in het fabriekwezen eene crisis van 18 maanden doorstaan, gedurende welke gij met verlies gefabriceerd en verkocht hebt, en evenwel hebt gij het parlement met uwe klagten niet lastig gevallen en hebt u goed gehouden gedurende den storm, in afwachting van betere en meer heldere dagen. Ik beweer evenwel niet, dat de overgang van den staat van monopolie tot dien van vrijheid geene moeijelijkheden voor den landbouw doet ontstaan, maar deze moeijelijkheden hadden wij reeds sedert lang voorzien en den grondeigenaars en pachters gewaarschuwd, zich daarop voor te bereiden en ze te voorkomen, door hunne middelen van productie en hunne productie zelve door de vervolmaking van den arbeid te verbeteren, door eene betere organisatie der betrekkingen van den landbouwer tot den pachter en van dezen tot den grondeigenaar. Het was in hun belang zoowel als in het onze, dat wij hun dien raad gaven, maar in plaats van denzelven op te volgen, begeven zij zich klagende tot het lagerhuis en spreken er van, om op onze schouderen de lasten te leggen, welke hen drukken. Door op zoodanige wijze te handelen, maken zij zich belagchelijk in de oogen der beschadigde lieden en wij moeten hun verklaren, dat hunne voorgewende rampen ons hoegenaamd geene sympathie inboezemen. Zij zeggen, dat zij met het buitenland, wat de productie van de granen betreft, niet in mededinging kunnen treden. Thans spreek ik tot het middelpunt der fabriekdistricten van Engeland. Gijlieden bezit geene bescherming en indien gijlieden haar verlangdet, zou ik mijne stem geven om u haar te doen weigeren, maar tusschen ulieden en de pachters bestaat dit onderscheid, dat gijl. verpligt zijt uwe geweven goederen tot zoo lagen prijs te verkoopen, dat, wanneer zij in China of te New-York zijn aangekomen zij kunnen mededingen met de producten van het land zelf, nadat de verbruiker de kosten van vervoer en de zeer hooge regten daarop, betaald heeft. Uwe producten zijn zoo voortreffelijk, dat de verbruiker dezelve den voorkeur geeft zelfs wanneer hij meer moet betalen; de pachter integendeel heeft slechts te kampen met de buitenlandsche graansoorten, wanneer deze de kosten van vervoer voldaan hebben, en is dus altijd verzekerd met meer voordeelte verkoopen, dan de buitenlander.

De pachters kunnen met moeijelijkheden kampen, maar indien hun handel niet gaat, moeten zij niet beproeven zich ten onzen koste daarvoor schadeloos te stellen. Ik heb met naauwkeurigheid op het gedrag der zoogenaamde vrienden van de pachters in het parlement, acht geslagen. Ik geloofde, dat wanneer zij eens zonder beschermende regten zouden zijn, zij zich haasten zouden, zich bij de voorstanders van den vrijen handel te voegen, ten einde op eene vermindering der uitgaven van den lande aan te dringen. Zij hebben dit niet gedaan, omdat zij nog gelooven, of de houding daarvan aannemen, dat zij slechts hunne handen in onze zakken behoeven te steken, om zich schadeloos te stellen. De landbouwers en grondeigenaars kunnen overtuigd zijn, dat de terugkeer tot de beschermende regten, onder welken vorm dan ook, onmogelijk is. Wanneer de kiezers der landelijke districten overtuigd zullen zijn, dat indien zij hooge belasting voorstaan, zij daarvan hun eigen aandeel zullen moeten betalen, zonder zich te kunnen schadeloosstellen door eene belasting op het brood, zullen zij zich met ons vereenigen, om op eene vermindering der belastingen en uitgaven van aan te dringen, als het eenigste middel om de buitenlandsche concurrentie te weerstreven. Tot heden toe hebben zij zich van ons verwijderd gehouden en ik beken het, het is niet zonder verwondering dat ik de overeenstemming heb gezien, waarmede de vertegenwoordigers der landelijke graafschappen in het parlement, hunne goedkeuring hechten aan de buitensporige uitgaven van het Gouvernement. Meer dan 100 hunner hebben tegen mijn voorstel ter vermindering der uitgaven gestemd, en daaruit moet men besluiten, dat de kiezers der landelijke graafschappen gunstig gezind zijn voor het behoud der hooge belastingen. Welnu, indien de drukkende belastingen naar hunnen smaak zijn, dat zij ze dan uit hun eigen zak, doch ons niet voor hen, laten betalen.

Het is ons niet geoorloofd te zeggen, dat die graafschappen vertegenwoordigd worden door de aristocratie, wier familien eene menigte bloedverwanten bij het leger en de marine hebben en dat die leden der aristocratische familien, hunne stem voor de aanzienlijke uitgaven bij die verschillende diensten geven, ten einde zelfs hunne jongste zonen eene betrekking daar konden vinden, want van dit alles is niets waar. Het zijn de pachters en de kleine grondeigenaars, welke er belang bij hebben om al die militaire en maritieme praal te behouden; het zijn de bloedverwanten van de pachters en kiezers, welke de hooge rangen van onze talrijke staf te land en ter zee, vervullen. Wij bezitten thans 150 admiralen, ofschoon wij er nimmer meer dan 14 tegelijk bezigen kunnen; al deze admiraals zijn ongetwijfeld naaste bloedverwanten van onze pachters en kleine grondeigenaars, die alleen daarom waarschijnlijk hooge belasting willen betalen, opdat hunne broeders en hunne zonen admiraals, generaals en kolonels zouden kunnen worden. Zij zijn daartoe geheel vrij, maar wij zullen niet toestaan, dat zij de middelen daartoe uit de broodkorf komen halen.

Ik geloof niet, dat mijn voorstel ter vermindering van belasting ooit in het lagerhuis de meerderheid zal verkrijgen. Het Gouvernement zal er zelf in voorzien, zoo als het in de opheffing der graanwetten heeft gedaan, en zal zich belasten om het denkbeeld van te verwezenlijken. Indien mijn voorstel de meerderheid verkregen had, zou de koningin verpligt zijn geweest ons te ontbieden, en dit zou de tegenwoordige ministers niet zeer bevallen hebben. De kanselier van de schatkist heeft met de bezuiniging reeds eenen aanvang gemaakt; dit is al enkel een begin; hij wil ons aanmoedigen om op den ingeslagen weg voort te gaan, weest overtuigd, dat hij er acht op geven zal." Na nog zeer breedvoerig over de jagtwetten gesproken te hebben, sloot de heer Cobden zijne redevoering te midden van uitbundige toejuichingen, welke hem ook herhaalde malen genoodzaakt hadden op te houden.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.